

Ἀλέξανδρος Ἀνδρέϊς

Λοχαγός, ὑπαοπιστής τοῦ στρατηγοῦ Γαριβάλδη, τραυματισθεὶς ἐν Δρίσκοφ.

μεγάλῃν τραγῳδῶν ὁρθίαν ἐν ἐκστάσει ἐν τῷ μέσῳ δύο Ἰωνικῶν στύλων, τοὺς ὁποίους ἐπιστέφει ἀρχαῖον θεατρικὸν προσοπεῖον. Ἡ χάρις καὶ ἡ λαμπρότης τῆς Ριστόρη, παρουσιαμένης ἐν ἀρχαίᾳ ἐσθῇτι, εἶνε ἀντὶπερβλήτου.

★

Ἐν Σορβόνῃ τῶν Παρισίων ἰδρύνθη ἔδρα διδασκαλίας τῆς νεωτέρας Ἑλλ. γλώσσης καὶ φιλολογίας προικοδοτηθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως. Καθηγητὴς τοῦ μαθήματος τοῦτον διωρίσθη ὁ γνωστὸς γλωσσολόγος κ. Οὐμβέρτος Περγῶ. Κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἡδὴ ἔτος 1913 ὁ κ. Περγῶ θὰ διδάξῃ ἅπασι μὲν τῆς ἐβδομάδος δημοσίᾳ περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἱστορίας τῆς νέας Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας καὶ ἅπασι ἐπίσης τῆς ἐβδομάδος ἐν φροντιστηρίῳ μόνον εἰς φοιτητὰς ἐπὶ τοῦ τυπικοῦ τῶν νεοελληνικῶν διαλέκτων καὶ ἐομνείαν τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Διηγήματα καὶ ἀναμνήσεις» βιβλίου τοῦ κ. Γ. Δροσίνη.

★

Μεταξὺ τῶν νεκρῶν τοῦ πολέμου καταλέγονται ὁ δι-

δάκτωρ τῆς φιλολογίας καὶ πολεμικὸς ἀνταποκριτὴς Χρήστος Μακοῆς φονευθεὶς ἐν Δρίσκοφ ἀρχηγὸς ἐθελοντικοῦ σώματος, ὁ διεθντής τοῦ περιοδικοῦ «Ἀττικὴ Ἴρις» Κ. Κισσόπουλος ἑφεδρὸς λογίας τοῦ πεζικοῦ καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς φιλολογίας Ἀντ. Λουκιανός, ὁ ἐπικληθεὶς φροδραρχος τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὰς ταραχὰς τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος.

★

Γενναϊότατα ἀγωνισθεὶς καθ' ὅλας τὰς μάχας τῆς Μακεδονίας, ὡς δεκανεὺς τοῦ πεζικοῦ, ἀπέθανεν ἐν τῷ ροσοκομείῳ Θεσσαλονίκης ὁ ποιητὴς καὶ ἐκ τῶν παλαιότερων συνεργατῶν τῆς «Πανακothήκης» Κωνσταντῖνος Γούναρης.

Ὁ Γούναρης, διδάκτωρ τῆς φιλολογίας, διετέλει σχολάρχης ἐν Ἀθήναις ὅτε ἐκλήθη εἰς τὰ ὅπλα. Ἦτο 38 ἐτῶν, ἡ σειρὰ δὲ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ ἀπὸ ἐτῶν ἐδημοσίωσεν εἰς τὴν «Πανακothήκην» καταδεικνύον ποιητικὴν φλέβα. Πρὸ διετίας εἶχον ἐπαινεθῇ μία μονογραφία του εἰς τὴν Γλωσσικὴν διαγωνισμόν. Προαισθανθεὶς τὸν θάνατόν του ἔγραψε τὴν διαθήκην του—ἥτις θὰ εἶνε ἴσως ἡ μόνη κατὰ τὸν πόλεμον γραφεῖσα διαθήκη. Ἀηλοῖ ὅτι ἔχει ὑποβάλλῃ Ἱστορίαν εἰς τὸν διαγωνισμόν καὶ παραγγέλλει εἰς ἕνα φίλον του νὰ καίῃ τὰ χειρόγραφα του. Καὶ γράφει :

«Πᾶν ἔργαφόν μου, ἔργον μοι, χειρόγραφον, πᾶσα σημείωσις, νὰ καὶ μέχρι τελευταίου χαρτίου, διότι βεβαίως δὲν θὰ ζημιωθῇ ἡ φιλολογία ἐὰν λείπουν τὰ ἔργα μου, εἴτε θέλω νὰ δοθῇ εἰς τὴν δημοσιότητα οὔτε γραμμὴ ἰδική μου πρὶν τὴν ἐπεξεργασθῶ.

Μετὰ τὸν θάνατόν μου, ὅταν κλείσῃ ἡ εἰρήνη, νὰ μὴ ἀναζητηθῶν ποτὲ τὰ ὁσά μου. Διότι τοῦτο μετὰ χαρὰς μου ἀναλογίζομαι τὸ ὅτι θὰ ἀποθάνω ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ ἀγωνιζόμενος καὶ ὅτι θὰ ταρῶ χωρὶς ἡνδρεῖς ἐθιμοτυπίας μέσα εἰς ἕνα λάκκον μακρινόν, τὸν ὁποῖον δὲν θὰ ἐγνώσιν δάκρυα ἀνθρώπων.

Τελευτῶν χαιρετῶ ὁλοὺς τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους ἐγνώρισα καὶ συνιστῶ εἰς αὐτοὺς πεποιθῆσθαι ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ζήσῃ καὶ θὰ γίνῃ παράγων πολιτισμοῦ ἐὰν ὁ εἰς καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τοὺς ἀνεπιτηγμένους, κινήθῃ, μιλήσῃ, φωνάξῃ, πολεμήσῃ. Ἦμιον ἀνέκαθεν μεσοιανιστὴς διὰ τὴν Ἑλλάδα μας, ἐπίστευα ὅτι ἕνας ἀνθρώπος κατάλληλος, δύναται νὰ ἐνθουσιάσῃ καὶ νὰ κάμῃ μεγαλοεργὸν ψυχὴν, οἷα ἡ Ἑλληνική. Τοῦτο ἔγινεν ἐν μέρεσι μετ' ὧν Βενιζέλου».

★

Νέα θεατρικὰ ἔργα. Εἰς τὸ Παρισίων Palais Royal ἐδόθη μετ' ἐπιτυχίας ἡ κωμωδία τῶν Ἑννεκὲν καὶ Βέμπερ, ἡ «Προεδρία».

— Εἰς τὸ Παρισίων θέατρον Ἀντουὰν ἐπαίχθη νέον ἔργον, «ὁ ἀνθρώπος ποὺ φονεῖται». Εἶνε σκηνοποιήσις μυθιστορήματος. Μᾶλλον λαϊκὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον τὸ κοινὸν παρακολουθεῖ μετ' ἐνδιαφέροντος.

— Εἰς τὸ Μέγα θέατρον τοῦ Τουρίνου ἐδόθη ὁ «Μαγικὸς Δάκτυλος» τοῦ Ἰταλοῦ Λορέντζη, μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας.

— Εἰς τὸ Παρισίων Gymnase ἐπαίχθη νέον ἔργον τοῦ Μπριέ, ἡ «Ἐλευθέρα γυνή». Ὁ συγγραφεὺς ὑποστηρίζει ὅτι μία γυνὴ δοσυνδύαται καὶ ἂν ζητήσῃ νὰ χειραφετηθῇ καὶ νὰ ζήσῃ ἐλευθέρα κοινωνικῶν προλήψεων, μοιραίως θὰ ζητήσῃ νὰ τεθῇ μίαν ἡμέραν ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ περὶ τὴν ἀγάπην ἑνὸς ἀνδρός.

★

Ἀπέθανεν ἐν Λονδίῳ ὁ Whitelaw Reid, προσηβηντὴς αὐτόθι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Σκωτο-Ἀμερικανικῆς καταγωγῆς, εἶχεν διακοιτῇ ὡς δημοσιογράφος καὶ ὡς πολιτευτὴς. Ἦρχισε τὸ στάδιόν του ὡς ρεπόρτερ εἰς Ὁχιο Τῷ 1861 ἔδρασεν ὡς πολεμικὸς ἀνταποκριτὴς. Τῷ 1868 εἰσῆλθεν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς μεγάλης ἐφημερίδος τῆς Ν. Ὑόρκης «New York Tribune».